

Sygn. akt: II Cz 325/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2015 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Irena Dobosiewicz (spr.)** Sędziowie: **SO Janusz Kasnowski**

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Cechu (...) w B.**

przeciwko **R. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na punkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 2 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IC 2019/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 325/15

UZASADNIENIE

Powód Cech (...) w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. S. kwoty 1.577,06 zł tytułem nieuiszczonych składek członkowskich od przynależności do powoda.

Na skutek twierdzeń pozwanego zawartych w sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty odnośnie tego, że jest emerytem i nie prowadzi działalności gospodarczej, a 10 lat złożył deklarację o rezygnacji z członkostwa, powód cofnął pozew.

Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy umorzył postępowanie (punkt 1) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 2).

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd wskazał, że orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. stwierdzając, że powód cofnął pozew uznając brak jego zasadności. Pozwany, słusznie podniósł, że powód mógł sprawdzić we właściwym rejestrze czy pozwany nadal prowadzi działalność gospodarczą. Nadto w sprawie nie jest wiadome od kiedy obowiązuje statut, z którego wynika, że pozwany powinien zawiadomić cech o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej i czy obowiązywał on w 2005 r., kiedy to pozwany - jak sam twierdzi - zrezygnował z członkostwa w cechu. Z tych względów Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w sprawie art. 102 k.p.c. obciążając kosztami procesu stronę powodową.

Zażalenie na postanowienie o kosztach procesu wniósł powód zarzucając Sądowi pierwszej instancji naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie. Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia

poprzez nieobciążanie go kosztami procesu. W uzasadnieniu powód stwierdził, że statut obowiązuje od 2001 r. i to z uwagi na naruszenie postanowień tego aktu przez pozwanego doszło do wytoczenia powództwa w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Rzeczywiście statut powoda obowiązuje od 2001 r. co wynika z treści odpisu z

Krajowego Rejestru Sądowego załączonego do pozwu /k.8/. Rację ma także powód, gdy

twierdzi, że pozwany naruszył postanowienia statutu, albowiem powinien poinformować

1

powoda o zaniechaniu prowadzenia działalności w zakresie wykonywanego rzemiosła, o czym stanowi § 11 statutu, skoro w sprawie nie zostało ustalone, czy faktycznie doszło do wypowiedzenia przez pozwanego członkostwa w cechu w 2005 r. zgodnie z § 13 statutu. Dodać w tym miejscu należy, że dowód w tym zakresie obciążał w sprawie pozwanego. Jednakże powyższe okoliczności nie przemawiają wcale za wystąpieniem w sprawie szczególnie uzasadnionego wypadku, o którym mowa w art. 102 k.p.c. Wskazać należy, że twierdzenia pozwanego, wraz z przedłożonymi do sprzeciwu od nakazu zapłaty dowodami z dokumentów, które zadecydowały o wystąpieniu z wnioskiem o cofnięciu pozwu, mogły zostać przez powoda bez przeszkód ustalone przed wytoczeniem powództwa poprzez sprawdzenie danych i informacji na temat działalności gospodarczej prowadzonej przez pozwanego w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Dostęp do tych danych, jak wynika z art. 38 ust. 1 ustawy¹ z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity - Dz. U. 2013 r., poz. 672 ze zm.), jest jawny i każdy może się z nimi zapoznać. Ustalenie tych informacji było tym bardziej uzasadnione, że pozwany zaprzestał uiszczania składek już w 2006 r. A jak wynika z okoliczności sprawy, gdyby powód wiedział, że pozwany działalności już nie prowadzi, to by nie występował z powództwem.

Skoro zatem twierdzenia pozwanego o zawieszeniu działalności gospodarczej z dniem 30 grudnia 2010 r., co skutkowało ostatecznym zaprzestaniem tej działalności i wykreśleniem wpisu z rejestru przedsiębiorców w dniu 1 stycznia 2013 r., przesądziły o zaprzestaniu popierania żądania i cofnięciu pozwu, to nie było podstaw do zastosowania w sprawie art. 102k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne. Na orVainaie właściwe podpisy

za zgodność z oryginałem